

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA
 MASKAS CILVĒKU IKDIENĀ
 NOVEMBRIS...
 MANA LATVIJA
 MISTERS X
 DEBAŠU KLUBS
 INTERVIJA AR SKOLAS PREZIDENTI - ANDU
 BRAUNU
 INTERVIJA AR MĀRTIŅU MELĶI - LCC
 INTERNATIONAL UNIVERSITY STUDENTU

Neskatoties uz to, ka viss notiek at- tālināti, mēs katrs sev un citiem ik di- enu varam sagādāt svētkus, sazvanoties zoomā, aizsūtot kādu mīļu sveicienu. Es vēlētos tevi aicināt decembra mēnesi padarīt neaizmirstamu, jo tā jau šis gads ir drūmāks nekā citi gadi, tāpēc aizsūti kādu mīļu sveicienu sev tuvam cilvēkam, lai gada visskaistākais mēnesis mums ir īpaši sirsnīgs. 2020. Gada pēdējo mēnesi pavadīsim ar mīlestību, gaišām domām cerībā sagaidīt baltus Ziemassvētkus.

Elīna Putniņa

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, uzticīgais, lasītāj! Ļoti ceru, ka tev šajā sarežģītajā un mums visiem grūtajā laikā nav pavis- am drūms noskaņojums un vari atrast arī kādu priecīgu mirkli savā ikdienā. Būtu interesanti uzzināt, kā mēs ka- trs pavadām savu ikdienu – vai daudz laika- mācoties, nodarbojoties ar spor- tu vai pievēršamies saviem hobijiem. Jau trešais mācību gada mēnesis paskrē- jis nemanot. Skumjākais ir tas, ka savus draugus un klases biedrus ikdienā klā- tienē nesatiekam, saziņa galvenokārt notiek ar interneta starpniecību. Taču būsim pacietīgi un cerēsim, ka situāci- ja valstī mainīsies, un mūsu ikdiena būs tāda kā agrāk. Šajā mēnesī Latvija nosvinējusi savu 102. dzimšanas dienu, šo svētkus svinējām katrs savā ģimenē.

MASKAS CILVĒKU IKDIENĀ

Šis rudens gan skolēniem, gan sko- lotājiem, kā arī pārējiem cilvēkiem ir grūts laiks, jo valstī ir ieviesušies jauni ierobežojumi pret COVID-19 izplatību. Sākoties ārkārtas stāvok- lim Latvijā, saistībā ar COVID-19 slimības izplatības palielināšanos, valdība nolēma, ka sabiedriskās vi- etās obligāti jālieto sejas maskas. Valdība, pieņemot šo likuma grozi- jumu, ir sadalījusi Latvijas iedzīvotā- jus divās grupās – tie, kas ir par masku vilkšanu un tie, kas ir pret. Lai nevilktu sejas aizsargmasku, rodas ļoti daudz attaisnojumu un pretrunu, kā piemēram, lietojot sejas aizsarg- masku, nevar paelpot vai sāpot galva.

Pēc savas pieredzes varu teikt, ka neiz- vēdinātās telpās, kurās trūkst gaiss, ar sejas aizsargmaskām uzturēties ir tiešām grūti, bet izvēdinātās telpās tas netraucē, kā arī ārpus telpām. Noteikti šis sejas aizsargmaskas rada grūtības cilvēkiem, kuriem ir problēmas ar elpceļiem vai arī tie, kuri ikdienā nēsā brilles. Manuprāt, ikkatrs ir saskāries ar tādu situāciju, ka cilvēks, šķaudot un klepojot, nepiel- iek roku priekšā mutei, cilvēka vietā to dara tagad sejas maska, kura aizsargā no sīko daļiņu un pilienu izplatīšanās. Maskas vilkšana sabiedriskajās vietās ir ļoti aktuāla tēma šobrīd, par to runā lielākā daļa cilvēku un katrs pauž savu viedokli par maskas lietošanu ikdienā.

Aptaujājot dažus Priekules vidusskolas skolēnus, var secināt, ka skolēniem nav iebildumu, ka jāvelk sejas aizsargmaskas, tikai rada nelielu diskomfortu ikdienas darbībā. Kā arī skolēni pauž konkrētus gadījumus, kad šīs aizsargmaskas kļūst par traucēkli, kā piemēram, sarunājoties ar kādu cilvēku tuvumā vai runājot pa telefonu. Un ja runājam par to, kādu sejas aizsargmaskas veidu izvēlas skolēni, tad lielākā daļa izvēlas lietot daudzreiz lietojamo masku, bet bija arī skolēni, kuri lieto vienreizlietojamās medicīniskās maskas, jo uzskata, ka tas palīdzot labāk. Bet, pēc manām domām, šobrīd sejas aizsargmaskas jauniešu sabiedrībā ir ļoti populārs aksesuārs. Šī lielā vajadzība pēc daudzreizlietojamām maskām palielinās aizvien vairāk, un dažiem cilvēkiem rodas jauns hobijs - šūt maskas. Šajā pandēmijas laikā Priekules vidusskolas skolniece Elīna Putniņa sāka nodarboties ar masku šūšanu, kurš kļuvis par vienu no viņas hobijiem. Viss esot aizsācies ar to, ka gan Elīnai, gan Elīnas ģimenes locekļiem nav patīcis lietot vienreizlietojamās maskas, jo tas neesot ekonomiski, un šīs maskas rada lielu piesārņojumu videi. Elīna sāka šūt maskas savai ģimenei, tuviniekiem, bet pieprasījums pēc viņas maskām pieauga arī no apkārtējiem cilvēkiem, un kā viņa pati sacīja, gandrīz katru dienu uzrakstot kāds cilvēks, vai varot uzšūt masku. Šī iespēja šūt maskas Elīnai dod ļoti lielu gandarījumu. Elīna: "Man ir ļoti liels prieks šūt maskas. Tas ir tik ļoti jauki saņemt ziņu, ka cilvēkam patīk tava maska, ka vēlas vēl pasūtīt, un redzēt sabiedriskās vietās cilvēkus nēsājam tavu pašas radītu ma-

sku. Tas rada lielu gandarījumu un tas liek turpināt iesāktu un darīt vēl vairāk." Ikkatram cilvēkam ir savs viedoklis par aizsargmaskas lietošanu sabiedriskās vietās, tie ir ļoti atšķirīgi, bet šajā pandēmijas laikā ir ļoti ieteicams lietot šīs sejas maskas un šobrīd tas ir obligāts rīkojums. Saudzē sevi un citus!

Linda Jaškus

NOVEMBRIS...

Šķiet tikko spērām pirmos soļus jaunajā mācību gadā, taču nu jau atlicis pavisam maz līdz semestra beigām! Novembris ir mūsu valsts dzimšanas dienas mēnesis, kurš šajā gadā tika aizvadīts daudz citādāk, daudz klusāk un mierīgāk nekā ierasts. Lielie svētku pasākumi, kur mums visiem, kā latviešu tautai būtu iespēja tikties un svinēt savu valsti, šajā gadā izpalika, tomēr svinības mājās ar saviem mīļajiem neviens neaizliedza! Arī mēs, avīzes komanda, šo Latvijas dzimšanas dienu atzīmējām īpašāk kopā ar savām ģimenēm. Liela daļa sapulcināja ģimenes pie skaisti klāta svētku galda, skatījās latviešu filmas, cepa pīrādziņus, aizdedza svecītes un svinēja savu valsti un tās brīvību savās mājās. Ticu, ka šis ir bijis īpašs novembris, lai novērtētu un aptvertu, kas Latvija ir katram no mums personīgi. Jā, mēs esam Latvija visi kopā, taču arī katrs atsevišķi – es un Tu, esam Latvija! Svinēsim savu valsti, novērtēsim to, ko mūsu senči mums ir izcīnījuši un turēsim Latvijas vārdu godā celtu. Dievs, svētī mūsu Latviju!

Marta Roga

MANA LATVIJA

Šo mūžīgo greznumu
Tu neaizmirsīsi.
Brauksi uz kādu citu valsti,
Latviju sirdī turēsi.

Šo grūto vēsturi neaizmirsīsi,
Citās valstīs mācoties.
Neaizmirsīsi tos, kas savu dārgāko
Dzīvību atdevuši.

Šo mūžīgo mīlestību neaizmirsīsi,
Savu mīļo ģimeni.
Tā tev vienmēr sirdī būs,
Savas saknes neaizmirstās.

Sveicieni Latvijai 102.gadadienā!

Gustavs Einis

MISTERS X

Kā jau daudzviet, tā arī mūsu skolā visi mācās attālināti jau otro mēnesi. Skolēni un skolotāji šogad jau šādu situāciju ir piedzīvojuši. Intervēju skolēnus tad, kad bija pirmā karantīna. Nolēmu arī tagad nointervēt vairākus mūsu skolas jauniešus un uzdot viņiem dažus jautājumus, lai uzzinātu, kā viņu atbildes atšķiras no iepriekšējās reizes, saņēmu ļoti daudzveidīgas atbildes un tās apkopāju.

1. Kā tu novērtē attālinātās mācības tagad? (salīdzinot ar pavasari)

Lielākā daļa nointervēto saka, ka šis pusgads ir daudz vairāk noslogots, sarežģītāks, mācīties esot grūtāk, nekā tas bija pavasarī. Taču visi jaunieši atzīst, ka tagad jau viss ir daudz organizētāks, kārtīgāk izplānots un precīzāks. Mācoties attālināti, šoreiz ir daudz vairāk zināšanu par to, kā ir jārikojas gan no skolotāju, gan no skolēnu puses. Skolēni novērojuši, ka skolotāji daudz labāk izprot tehnoloģijas. Daļa skolēnu nejūt nekādu atšķirību, taču atzīst, ka tagad ir vairāk tiešsaistes nodarbības, kas nedaudz apgrūtina, jo darbus nevar veikt, kad vēlas.

Ir pāris skolēnu, kuri uzskata, ka pavasarī esot bijis daudz vieglāk, jo tajā laikā strādājuši pie datora visu dienu.

2. Kas tevi neapmierina, mācoties attālināti?

Daļai skolēnu viss apmierina, taču ir arī daļa skolēnu, kuriem ir dažādas sūdzības sakarā ar mācībām attālināti. Visiem nointervētajiem neapmierina tas, ka ilgs laiks jāpavada pie datora :, Nevar plānot savu laiku, jo ir daudz "ZOOM" nodarbību utt. un reizēm tiek uzdots pārlietu daudz mācībās, kurās mums nav jāliek eksāmeni." Skolēni arī saka, ka ir daudz grūtāk visu izprast un iedziļināties un ka ir grūtības uztvert visu informāciju. Divpadsmitās klases skolēni ir neapmierināti, ka attālināto mācību laikā no viņiem sagaida ZPD darbu rakstīšanu, jo lielākajai daļai nav piemēroti apstākļi darba pētnieciskajai daļai, papildus vēl tam, ka tā jau pie datora pavada visu dienas gaišo daļu. Kāds skolēns saka :, "Mācoties attālināti, mani galīgi neapmierina tas, ka darbi tiek atsūtīti pēdējā brīdī un jāizpilda "uz sitiena". Grūti, ka jābūt tiešsaistē E-klasē visu dienu un jāuzmana, kas tiek atsūtīts." Visus skolēnus neapmierina tas, ka skolotāji uzspiež slēgt iekšā kameras, ir pat skolotāji, kuri izmet no nodarbībām, nenoskaidrojot, vai skolēniem vispār kamera ir pieejama, ja tas ir tik nozīmīgi, tad jādodomā par kameru vai datoru nodrošināšanu. Kāds skolēns saka: „Skolotāji ir teikuši, ka likšot pat pie ieskaites klāt punktus par to, ka nodarbībās ir ieslēgta kamera, tas šķiet muļķīgi, kas tad jādara tiem, kuriem kameras nav?!".

3. Ko tu ieteiktu skolēniem?

Galvenās lietas, ko skolēni iesaka citam, ir laika plānošana, organizēšana, visu pierakstīt, kas ir uzdots un līdz kuram brīdim jāizpilda, lai neko nepalaidu garām. Noteikti svarīgi ir mājasdarbus izpildīt laicīgi un tos iesniegt, pat ja tie nav pabeigti līdz galam. Centība arī tiek skolēnu atbildēs minēta vairākas reizes. Viens no svarīgākajiem ieteikumiem - veltīt laiku, lai padarītu kaut ko, kur nav jāpavada laiks ekrānos, piemēram, ejot laukā vai darbojoties radoši. Skolnieces ieteikums gan skolēniem,

gan skolotājiem: „Darām, kas jādara un jāapzinās, ka mēs neesam vienīgie. Visa pasaule cīnās kopā! Sazvanīties ar draugiem, radiem, jo vissgrūtākais ir neredzēt un nedzirdēt cilvēkus. Neiedzīsim mūs depresijā! Domāsim pozitīvi un mīlēsim viens otru!"

4. Ko tu ieteiktu skolotājiem?

Daļai skolēnu šķiet, ka vajadzētu sūtīt daudzveidīgākus darbus, visvairāk atbildēs tieši vairākkārt parādās teikums "būt pacietīgākiem". Ja uzdod lielu darbu, tad jādod ilgāks termiņš un jāatsūta tie laicīgi, jo skolēniem jāamcās arī citās mācībās, skolēniem arī karantīnas laikā nemaz neklājas tik viegli. Daži skolēni vēlas, lai skolotāji atbild laicīgāk, lielākā daļā jau atbild normālos laikos, taču ir arī skolotāji, kuri atbild tikai pēc nedēļas, tādā veidā ir grūti izlabot darbus laicīgi vai vispār kaut ko sarunāt, īpaši vidusskolas klasēm, jo ir līdz stipendijām vērtējumi jāizlabo. Protams, skolēni arī novērtē skolotāju darbu: „Skolotājiem es ieteiktu turpināt savu labo darbu, jo bez tā mums šis attālinātais process nemaz nebūtu iespējams!"

5. Cik stundas dienā tu pavadi pie datora, kā tu ikdienā jūties?

Pārsvārā visi nointervētie skolēni pavada pie datora ikdienā vismaz piecas stundas, lielākā daļā skolēnu pavada no sešām līdz pat divpadsmit stundām, kas esot daudz ilgāks laiks, nekā tas bija pavasarī. Pamata lieta, par ko skolēni sūdzas - nogurums, kas rodas lielās slodzes dēļ. Lielai daļai parādījušās galvas un muguras sāpes, arī daudziem ir redzes pasliktināšanās. Skolēni vēlas atpūsties, taču dažiem nepietiek tam laika, jo ir pārāk daudz mājasdarbu.

6. Skolēnu novēlējumi visiem:

◆Velciet maskas, mācieties bioloģiju un nepavadiet pārāk daudz laika Facebook!
 ◆Es novēlu visiem veselību, izturību un nezaudēt savu dzirkstelīti!
 ◆Nezaudē cerību, jo beigās viss būs labi!
 ◆Galvenais - izturību, pacietību, kā arī smaidīt daudz, ja tas būs, ikdienā jutīsieties labāk!
 ◆Atrast laiku un veidus, kā sevi iepriecināt! Un, protams, visiem stipru veselību!

◆Velciet maskas un mazgājiet rokas! Galvenais ir neskumt, drīz viss būs labāk.
 ◆Esiet stipri! Viss drīz beigsies, un dzīve atgriezīsies vecajās sliedēs.
 ◆Ievērosim distanci un dzersim karstu tēju ar daudz medus un ingvera! Manuprāt, skolēni ļoti izpaušās šajā intervijā, visiem bija kas sakāms! Cerams, ka šis raksts motivēs gan skolēnus, gan skolotājus!

Jūsu cienījamais, atklātais Mr.X.

DEBAŠU KLUBS

Mūsu skolā jau 2. gadu darbojas šis klubs, kurā ir iesaistīti fantastiski 11.-12. klašu jaunieši-Ērika, Elizabete, kuras ir absolvējušas Latvijas debašu līderu skolu un jau ir darbojušās kā debašu tiesneses, mūsu skolas prezidente Anda, Agate, kura ir kļuvusi daudz pārliecinošāka un drošāka. Esam iedrošinājušas un priecīgas, ka mūsu pulciņam pievienojās Elīna un-Marta. No 11. klases ar mums kopā ir eruditā Ieva, kura veiksmīgi veic debašu tiesneša pienākumus, Baiba-meitene, kuras enerģija aizrauj mūs visas, un nopietni nenopietnā Jana. Ar ko tad mēs nodarbojamies? Tā kā kopā ar Ēriku un Elizabeti absolvēju debašu līderu skolu, iepazīstinājam pārējās meitenes ar galvenajiem noteikumiem, principiem, kuri debatētājiem jāievēro. Ir tik ļoti daudz interesantu lietu, piemēram, ko drīkst un nedrīkst darīt debatētājs, kā viņam jāuzvedas, jāargumentē, jāpierada, jāstrādā ar auditoriju. Protams, ka ir debatētājiem arī noteikums-labas angļu valodas zināšanas, jo debates notiek angļiski. Ar lielu gandarījumu skatos uz meitenēm un domāju, ka viņas ir izcils paraugs pieaugušajiem-kā komunicēt, uzstāties, debatēt, uzklaut, argumentēt, pierādīt, strādāt ar cilvēkiem. Nebija grūti meitenes motivēt-uzlabojas ļoti daudz prasmes, tostarp angļu valoda, jo dažām jau šogad, citām nākamgad būs jākārto eksāmens. Esmu droša un pārliecināta, ka meitenes sasniegs labus rezultātus. Strādājot kopā ar Ēriku un Elizabeti debašu līderu skolā, nācu pie atziņas, ka

meitenes spēj izdarīt fantastisku darbu. Elizabeti pazinu kā kļušu meiteni, kura kautrējās izteikt viedokli. Tagad viss mainījies par 100 %. Ērika bija drošāka, bet tagad rāda izcilas spējas. Ir cilvēki, ar kuriem "ir ļoti viegli". Priecājos par savu fantastisko komandu, kura arī šai grūtajā laikā spēj darboties, tiekoties attālināti. Ir kolosāla sajūta, ka esam arī sadraudzējušās un priecājamies par katru iespēju satikties.

Zaiga Strelēviča

INTERVIJA AR SKOLAS PREZIDENTI - ANDU BRAUNU

Mēs bieži (varbūt tikai es-Z.S.) cilvēku asociējam ar kādām īpašām emocijām. Varbūt iedomājoties kādu, gribas pasmaidīt, domājot par citu, prātā nāk neaizmirstami notikumi. Vēl kāds liek mums saņemties, kļūt nopietniem. Anda Brauna... cik ārkārtīgi patīkamas emocijas man ar tevi saistās - tava attieksme, smaids, nopietnība, šarms. Esmu bezgala priecīga, ka varu ne tikai tev mācīt savu priekšmetu, bet arī diskutēt, uzklaut viedokli un cerēt, ka ieguvējas esam mēs abas. Paldies, ka esi manā SOLUTIONS komandā, debašu klubā. Lepojamies ar taviem izcilajiem sasniegumiem. Un vēl - tu taču esi skolas PREZIDENTE.

Anda, varbūt pēc gadiem es varēšu ar lepnumu teikt - šo (dakteri vai politiķi, varbūt valodnieci, zinātnieci) Andu Braunu es mācīju un pat intervēju. **Pakomentē!** *Es arī gribētu tā domāt, ka nākotne man solās būt visai pārsteidzoša. Tomēr es dzīvoju nezinā, kas ar mani notiks rīt, kur tad vēl pēc 8 mēnešiem, kad vajadzēs iesniegt dokumentus augstskolā. Bet es ceru, ka man kādreiz būs dota tāda izdevība kādam teikt: "Jā, es esmu no mazas pilsētas Kurzemes dienvidos pie pašas Lietuvas robežas - Priekules -, un man bija izdevība un iespēja "izsisties uz augšu" un piepildīt savus sapņus."* Bet ja pavisam nopietni un nelūkojoties nākotnē, esmu bezgala priecīga par tavu izaugsmi, centību, cilvēcisko attieksmi pret visu, kas mums apkārt. **Saki, lūdzu, vai tev tas prasa milzīgu piepūli?** *Protams, nekas nenāk bez smaga darba. Visi panākumi, labās sekmes ir iegūtas strādājot, mācoties, vienmēr sevi mudinot uzzināt ko jaunu. Bet es nesūdzos, jo man patīk darboties, vienmēr būt nodarbinātai. Tas dod tādu papildu enerģijas devu, jo es apzinos, ka cilvēki ar mani rēķinās un uzticas, un nākotnē nekas nebūs vieglāk.* Mācoties skolā, jums, jauniešiem, tiek dotas milzīgas iespējas sevi attīstīt. **Saki, lūdzu, ko tu esi ieguvusi no dalības olimpiādēs, darbošanās avīzē, debatēs, dejās?** *Pirmkārt, skolotāju atbalsts, bez tā mums nekas neizdotos, tādēļ es saku lielu paldies. Otrkārt, plānot un pildīt dienas uzdevumus un pienākumus. Treškārt, pieredze un zināšanas, ko ieguvu mācoties papildus. Man patiešām patīk uzzināt kaut ko jaunu, man viss liekas interesants, tāpēc es cenšos piedalīties pēc iespējas vairāk konkursos, olimpiādēs, interešu pulciņos.* Tu piedalies arī EVPS. Ļoti labi atceros, kā mēs kopā gatavojām tavu runu angļu valodā, tev pārstāvēt Latviju. Tik ļoti biju par tevi uztraukusies, gaidīju mājās, lai noskatītos tavu uzstāšanos. **Pastāsti par savām izjūtām, emocijām.** *Tā diena vienmēr paliks manā atmiņā, jo man bija gods pārstāvēt mūsu skolu un manu valsti. Tajā rītā es biju patiešām izbrīnīta, jo es uzzināju, ka es neesmu vienīgā Latvijas pārstāve. Es ieguvu sev jaunu draudzeni*

Anastasiju, ar kuru mēs pusstundas laikā uzrakstījām jaunu runu un devāmies lielajā Eiropas Parlamenta plenārsēžu zālē pastāstīt par Latviju. Tā diena ir neaizmirstama. Vai tev ir kādi nodomi, ko gribētu realizēt kā prezidente? *Man pietrūkst tās nodarbības un satikšanās pēcstundu interešu pulciņos. Tiekoties "ZOOMā" nav to sajūtu, kā bija pirms šī pavasara, kad sākās šis pandēmijas murgs. Man kā prezidentei gribētos katram skolēnam dot iespēju izpausties. Kā piemērs esmu es pati, kad es 9. klasē iestājos EPVS, tas bija man pirmais grūdiens, lai es varētu "atplaukt", piepildīt savas idejas un kļūt atvērtāka visiem. Šādos apstākļos tas ir grūtāk izdarāms, bet mēs visi pielāgojamies. Jums ir izveidojies fantastisks klases kolektīvs ar, manuprāt, ļoti jauku un atsaucīgu klases audzinātāju. **Ko pārējie no jums varētu mācīties?** *Es tik ļoti vēlos, lai mēs skolā tiktos klātienē, jo man patiešām pietrūkst mana klase un skola, tikai tas nav manā varā. Es patiešām milu savu klasi un novērtēju, ka man ir brīnišķīgi un kolosāli klasesbiedri, kas ir arī mani draugi. No mums var mācīties saliedētību, jautrību un izpalīdzīgumu. Visiem šogad paliek 18 gadi, tāpēc nevar nepieminēt to atbalstu, kad mēs runājam par tiesībām. Tas ir prieks, kad uzzini, ka kāds no mūsu bariņa ir ieguvis autovadītāja tiesības vai pieteicies braukšanām, vai uzsācis mācīties autoskolā. **Un tagad tā saucamie- NEĒRTIE JAUTĀJUMI.** **Anda, ja tev atļautu izmainīt tikai 1 lietu skolā, kāda tā būtu?** *Ja man atļautu izmainīt 1 lietu skolā, tad tā būtu atpūtas telpa skolēniem. Kopš mirkļa, kad es sāku iet avīzē, šī tēma par skolēnu atpūtas stūrīti vai telpu ir ik pa laikam uzpeldējusi. Būs jau laikam 3 vai 4 gadi, kad tā arī nekas nav mainījies. Ļoti žēl. **Kas ir sliktāk - piedzīvot neveiksmi vai tā arī nepamēģināt?** *Manuprāt, sliktāk ir tā arī nepamēģināt, jo mēs no kļūdām varam mācīties. Jāapzinās, ka dzīves ceļš nav ar sarkanu paklāju izklāts un ka no mākoņiem nekrīt zelta lietusi, mūs vienmēr piemeklēs neveiksmes, tikai katram jāmācās****

tās viegli "pārleist pār galvu", neķert pie sirds, jo dzīve iet uz priekšu.

Ko tu šajā dzīvē dari savādāk nekā tavi vienaudži?

Grūti priest... Noteikti kavēju vairāk stundu sākumus nekā mani vienaudži.

Ja tu varētu kļūt par draugu sev, vai tu gribētu tādu draugu?

Šo jautājumu es pajautāju saviem draugiem. Viņi teica, ka man ir laipna un atsaucīga sirds. Man ir laba humora izjūta un es par visu varu pasmieties.

Es gribētu sev tādu draudzeni kā es, jo es esmu izpalīdzīga un atbildīga. Man nekad nav žel izpalīdzēt kādam, jo es domāju, ka dots devējam atmaksājas.

Kādas ir tavas viskaistākās bērnības atmiņas?

Šis ir ļoti neparasts jautājums, jo man ir ilgāk jāapdomā atbilde. Manas viskaistākās atmiņas ir laikam laiks, kad man bija 5 gadi. Tad manās mājās notika remonts – es ieguvu sev jaunu istabu, strādnieki man iemācīja spēlēt "duraku", pavisam mainījās manas mājas gan iekšējais, gan ārējais izskats. Toreiz remontēšana un būvēšana likās ļoti aizraujoša, man vēl joprojām patīk skatīties raidījumus par māju būvēšanu un iekārtošanu.

Ko tu darītu citādāk, ja zinātu, ka neviens tevi nenosodīs?

Vēl viens neparasts jautājums. Ja es zinātu, ka neviens mani nenosodīs, tad es pierunātu visus ņemt savas grāmatas un iet ārā mācīties. Atceros vienu pavasara dienu 10. klasē, kad visa klase aizgājām uz tiltiņu, un es ar Ēriku un Elizabeti bridām pa upīti. Ja man atļautu, droši vien mācību stundas pavadītu ārā, nevis smacīgās klases telpās.

Andu intervēja skolotāja Zaiga Strelēviča

INTERVIJA AR MĀRTIŅU MELĶI - LCC INTERNATIONAL UNIVERSITY STUDENTU

1. Kur tu mācies un ko studē?

Es mācos LCC International University Klaipedā un studēju psiholoģiju.

2. Latvijā arī var studēt psiholoģiju, kāpēc tad izvēlējies mācīties tieši Lietuvā?

Es izvēlējos mācīties Lietuvā, jo šī skola ir internacionāla un vēlējos, lai manas darba iespējas nākotnē nebūtu saistītas tikai ar Latviju.

3. Kā ir pamainījies tavs dzīves skatpunkts, kad sāki studēt šo jomu?

Mans dzīves skatpunkts tieši saistībā ar psiholoģiju vēl nav mainījies, jo nemācāmie vēl neko tādu, kas to varētu mainīt.

4. Padalies ar kādu interesantu faktu, ko tu uzzināji, mācoties psiholoģiju!

Sadalot smadzenes uz pusēm tā, lai labā un kreisā puse būtu atsevišķi, liks vienai pusei tava ķermeņa uzvesties tā, it kā to kontrolētu kāds cits.

5. Kāda ir sajūta mācīties ārpus valsts prom no ģimenes un draugiem? Kā Tevi tas ir ietekmējis/fizmainījis?

Sākumā bija nedaudz biedējoši, bet cilvēki šeit bija ļoti draudzīgi, tāpēc nepagāja ilgs laiks līdz atradu labus draugus. Jūtos, ka esmu kļuvis nedaudz atvērtāks kopš sāku dzīvot šeit.

6. Kas tev visvairāk pietrūkst no Priekules vidusskolas?

Visvairā man pietrūkst dejas un mana klase.

7. Ko tu darītu citādāk, ja atgrieztos vēlreiz skolā?

Es pievērstu vairāk uzmanības matemātikā.

8. Kā tev, Mārtiņ, šķiet, ko tavi bijušie skolotāji par tevi domā?

Tagad, kad ar mani vairs nav jātiek galā, visticamāk daudz ko labu.

9. Vai ir kāds nedarbs, ko tu slēpi no skolotājiem, bet tagad vari atklāt?

Nuvienīgais nedarbs bija pelmeņu cepšana patrepē, bet par to visi uzzināja ātri.

10. 204. kabinetā-tavā klasē, skolotājam pie sienas ir 2 tavas klases fotogrāfijas. Kāpēc? Jūs taču visi jau skolu pabeidzāt.

Tas ir atgādinājums pārējām klasēm, kas sēdēs tajā kabinetā, ka, ja mēs pabeidzām skolu, tad viņiem arī ir cerība.

11. Ko tu ieteiktu jauniešiem, kuri arī vēlētos mācīties ārpus Latvijas?

Būt draudzīgiem un pildīt darbus laicīgi.
Liels paldies Mārtiņam par interviju!

Intervēja Elizabete Lendele

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Koresponenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Gustavs Einis

Ērika Anīte

Linda Jaškus

Ieva Bērziņa

Elīna Putniņa

Marta Roga

Datorgrafika:

Raivo Dirnēns

